

405

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 25 sierpnia 1959 r.

w sprawie szczegółowych zasad i trybu kwalifikowania pracowników administracyjnych na stanowiska przewidziane tabelą stanowisk, kwalifikacji i zaszerogowania.

Na podstawie § 2 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 sierpnia 1959 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i zaszerogowania pracowników administracyjnych zatrudnionych w niektórych jednostkach organizacyjnych resortu zdrowia (Dz. U. Nr 50, poz. 303) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Podane w tabeli stanowisk, kwalifikacji i zaszerogowań pracowników administracyjnych zatrudnionych w niektórych jednostkach organizacyjnych resortu zdrowia, zwanej w dalszym ciągu „tabelą”, stanowiącej załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 sierpnia 1959 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i zaszerogowania pracowników administracyjnych zatrudnionych w niektórych jednostkach organizacyjnych resortu zdrowia (Dz. U. Nr 50, poz. 303), zwanego w dalszym ciągu „rozporządzeniem”, wymagania kwalifikacyjne zarówno w zakresie wykształcenia, jak i praktyki zawodowej należy uważać za minimalne. Zwolnienia od tych wymagań dokonane na podstawie przepisów §§ 5 i 6 rozporządzenia mogą być udzielane całkowicie w zakresie wykształcenia, a częściowo w zakresie wymaganej ilości lat praktyki zawodowej.

2. Jeżeli na stanowisko, dla którego przewidziane są kwalifikacje w zakresie wykształcenia wyższego lub średniego z odpowiednio dłuższym okresem praktyki zawodowej, zostaje zakwalifikowany pracownik o niepełnym wykształceniu wyższym, okres praktyki zawodowej przewidziany dla osób z wykształceniem średnim ulega odpowiedniemu skróceniu.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do pracowników zakwalifikowanych na stanowiska, dla których przewidziane są kwalifikacje w zakresie wykształcenia średniego lub podstawowego.

4. Jeżeli na stanowisko, dla którego przewidziane jest tylko wykształcenie średnie, zostaje zakwalifikowany pracownik posiadający niepełne wykształcenie wyższe, przewidziany w tabeli okres praktyki zawodowej może ulec skróceniu, nie więcej jednak niż do jednego roku.

5. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio do stanowisk, dla których przewidziane jest tylko wykształcenie podstawowe.

6. Dla pracowników posiadających wykształcenie wyższe, zakwalifikowanych na stanowisko, dla którego w tabeli przewidziane jest jedynie wykształcenie średnie, ustalony w tabeli okres praktyki zawodowej ulega skróceniu, nie więcej jednak niż do jednego roku.

§ 2. 1. Przez wykształcenie wyższe należy rozumieć udokumentowane ukończenie szkoły wyższej bądź szkoły uznanej przez władze oświatowe za wyższą albo też złożenie egzaminu nadającego zgodnie z obowiązującymi w tej mierze przepisami uprawnienia takie, jak ukończenie szkoły wyższej.

2. Przez niepełne wyższe wykształcenie należy rozumieć ukończone co najmniej dwa lata studiów wyższych, zakończone uzyskaniem wszystkich zaliczeń i złożeniem obowiązujących egzaminów na drugim roku studiów. W stosunku do stanowisk, dla których w tabeli wymagane są kwalifikacje w zakresie wykształcenia pedagogicznego, przez niepełne wyższe wykształcenie należy ponadto rozumieć ukończenie wyższego kursu nauczycielskiego.

3. Przez wykształcenie średnie należy rozumieć udokumentowane ukończenie szkoły średniej ogólnokształcącej lub zawodowej, technikum, jak również nie ukończone studia wyższe nie odpowiadające warunkom określonym w ust. 2.

4. Ilekroć tabela mówi o wykształceniu średnim technicznym, należy przez nie rozumieć ukończenie szkoły technicznej nadającej tytuł technika.

5. Przez wykształcenie w zakresie 9 klas szkoły ogólnokształcącej należy rozumieć udokumentowane ukończenie sześciu klas gimnazjum tzw. dawnego typu lub czterech klas gimnazjum nowego typu, potwierdzone odpowiednim świadectwem (tzw. mała matura) lub 9 klas szkoły 11-letniej ogólnokształcącej. We wszystkich innych przypadkach niepełne wykształcenie średnie uznaje się za wykształcenie podstawowe.

6. Przez wykształcenie podstawowe należy rozumieć udokumentowane ukończenie szkoły podstawowej lub 7 klas szkoły 11-letniej.

7. Przez praktykę zawodową należy rozumieć nie tylko praktykę odbytą w jednostkach organizacyjnych resortu zdrowia, ale i w urzędach, przedsiębiorstwach, zakładach i instytucjach, jeżeli wykonywane czynności odpowiadają swoim charakterem czynnościom wykonywanym w zakładach społecznych służby zdrowia.

§ 3. Przy kwalifikowaniu pracowników na stanowiska ustalone w tabeli należy uwzględniać wykształcenie, praktykę zawodową, spełniane funkcje, zakres odpowiedzialności oraz uzdolnienia pracownika.

§ 4. 1. O zakwalifikowaniu pracowników zatrudnionych w dniu wejścia w życie rozporządzenia na stanowiska przewidziane w tabeli decyduje organ właściwy w danym zakładzie pracy do zawarcia umowy o pracę na podstawie wniosku komisji kwalifikacyjnej.

2. Zakwalifikowanie pracownika do jednej z grup uposażenia przewidzianej w tabeli następuje bez udziału komisji kwalifikacyjnej.

§ 5. 1. Komisję kwalifikacyjną, o której mowa w § 4 ust. 1, powołuje kierownik zakładu pracy. W skład komisji powinien wchodzić przedstawiciel rady zakładowej Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia, kierownik komórki kadrowej, finansowej oraz kierownik komórki organizacyjnej, której pracownicy są kwalifikowani.

2. W razie potrzeby mogą być tworzone oddzielne komisje kwalifikacyjne dla poszczególnych jednostek organizacyjnych zakładu pracy. Wnioski kwalifikacyjne dotyczące pracowników, których powołuje lub zatwierdza jednostka nadzorna, opracowuje i zatwierdza ta jednostka.

§ 6. 1. Wnioski opracowane przez komisję kwalifikacyjną przed przedstawieniem ich organowi właściwemu w danym zakładzie pracy do zawarcia umowy o pracę należy udostępnić zainteresowanym pracownikom.

2. Każdy pracownik ma prawo w terminie 7 dni od dnia udostępnienia wniosku wnieść na piśmie zarzuty, zarówno przeciwko wnioskowi dotyczącemu jego samego, jak i innych pracowników tej samej jednostki organizacyjnej.

3. Zarzuty przeciw wnioskowi komisji kwalifikacyjnej mogą dotyczyć wyłącznie:

- 1) ustalenia kwalifikacji,
- 2) obliczenia praktyki zawodowej,
- 3) zakwalifikowania charakteru pracy wykonywanej dotychczas przez pracownika.

Zgłaszający zarzuty obowiązany jest przedstawić równocześnie dokumenty lub przytoczyć inne dowody, uzasadniające zarzuty.

4. Po upływie 7 dni od dnia udostępnienia wniosków komisji wnioski te powinny być łącznie z zarzutami i ewentualnymi zdaniami odrębnymi poszczególnych członków komisji

przedstawione organowi właściwemu w danym zakładzie pracy do zawarcia umowy o pracę.

5. Decyzja organu właściwego w danym zakładzie pracy do zawarcia umowy o pracę w sprawie zakwalifikowania pracownika jest ostateczna.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1959 r.

Minister Zdrowia: w z. A. Pacho

406

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 25 sierpnia 1959 r.

w sprawie wysokości dodatków specjalnych dla pracowników gospodarczych i obsługi, zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia i zakładach pomocy społecznej w warunkach uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia oraz zasad wypłacania tych dodatków.

Na podstawie § 4 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 sierpnia 1959 r. w sprawie wynagradzania niektórych pracowników gospodarczych i obsługi, zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia, w kolumnach transportu sanitarnego oraz w zakładach pomocy społecznej (Dz. U. Nr 50, poz. 304) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W zależności od uciążliwości i szkodliwości warunków pracy dla zdrowia ustala się stawki dodatków specjalnych: A, B, C i D.

2. Kwoty stawek dodatków specjalnych określa załącznik do zarządzenia.

3. Kwoty stawek dodatków specjalnych określone w załączniku do zarządzenia przysługują pracownikom zatrudnionym w wymiarze godzin uzasadniającym pobieranie pełnej stawki wynagrodzenia zasadniczego.

4. W razie zatrudnienia w wymiarze większym lub mniejszym niż określony w ust. 3 za każdą godzinę pracy wypłaca się stawkę dodatku specjalnego obliczoną przy zastosowaniu odpowiedniego dzielnika ustalonego do obliczania przysługującej za jedną godzinę pracy kwoty wynagrodzenia zasadniczego.

§ 2. Dodatek specjalny według stawki A przysługuje:

1) pracownikom zatrudnionym w stacjach sanitarno-epidemiologicznych, kolumnach sanitarnych, zakładach sanitarnych oraz w instytutach stanowiących aparat naukowo-badawczy służby sanitarno-epidemiologicznej:

- a) w pralni, jeżeli mają styczność z brudną bielizną,
- b) w kąpielisku, jeżeli są zatrudnieni przy obsłudze osób korzystających z kąpeli,
- c) w charakterze sprzątaczek oraz hodowców zwierząt doświadczalnych;

2) sprzątaczkom zatrudnionym w szpitalach (sanatoriach) psychiatrycznych, na oddziałach (pododdziałach, przy łóżkach wydzielonych na odrębnych salach) przeznaczonych dla chorych na gruźlicę;

3) sprzątaczkom zatrudnionym na oddziałach psychiatrii sądowej.

§ 3. 1. Dodatek specjalny według stawki B przysługuje pracownikom zatrudnionym:

- 1) w szpitalach, klinikach i oddziałach (pododdziałach, przy łóżkach wydzielonych na odrębnych salach) zakaźnych;
- 2) w zakładach lub komórkach organizacyjnych przeznaczonych wyłącznie dla chorych na gruźlicę, jaglicę, choroby psychiczne lub epilepsję;

3) w zakładach lub komórkach organizacyjnych przeznaczonych wyłącznie dla rehabilitowanych po przebytej chorobie Heinego-Medina bądź z zespołem Little'a, jeżeli swoje podstawowe obowiązki wykonują w pomieszczeniach, w których przebywają tacy chorzy;

4) w zakładach, w których praca jest połączona z narażeniem na działanie promieni radu lub innych ciał promieniotwórczych;

5) w Lecznicy Ministerstwa Zdrowia;

6) w Instytucie Gruźlicy;

7) w ambulatoriach (ambulansach, kolumnach) ruchomych, jeżeli do ich podstawowych obowiązków należy uczestniczenie w zespołach wyjazdowych;

8) w zakładach (pracowniach) anatomopatologicznych, pro-sektoriach oraz zakładach medycyny sądowej, w pracowniach bakteriologicznych, chemiczno-analitycznych, serologicznych, chemicznych, schorzeń jelitowych, parazytologicznych lub cytologicznych — jeżeli swoje podstawowe obowiązki wykonują w pomieszczeniach, w których są prowadzone badania, lub w zmywalni szkła laboratoryjnego;

9) w zakładach specjalnych pomocy społecznej dla umysłowo niedorozwiniętych, psychicznie chorych chronicznie lub dzieci głęboko niedorozwiniętych umysłowo;

10) w pracowniach (zakładach) rentgenologicznych — jeżeli w czasie wykonywania swych podstawowych obowiązków są narażeni na działanie promieni Roentgena.

2. Zakładem, w którym praca jest połączona z narażeniem na działanie promieni radu lub innych ciał promieniotwórczych (ust. 1 pkt 4), jest:

- 1) komórka organizacyjna, w której stosuje się promienie radu lub innych ciał promieniotwórczych dla celów diagnostyki lub terapii albo przeprowadza się badania nad radem i innymi ciałami promieniotwórczymi lub dokonuje się pomiarów ich promieni;
- 2) zakład, w którym przeważająca część komórek organizacyjnych odpowiada warunkom określonym w pkt 1.

§ 4. Dodatek specjalny według stawki C przysługuje pracownikom zatrudnionym:

1) w zakładach lub w komórkach organizacyjnych skórnogenerologicznych;

2) w stacjach sanitarno-epidemiologicznych, kolumnach sanitarnych oraz zakładach sanitarnych, a nie wymienionym w § 2 pkt 1.